

Harmonická kulturní krajina

12

Esteticky cenná mozaika lesů, luk a polí není v české krajině ničím přírodním. Je výsledkem dlouhodobé kultivace krajiny z dob, která neznala těžkou mechanizaci. Lidé se od středověké kolonizace těchto středních a vyšších poloh museli při namáhavém získávání obživy přizpůsobovat náročným podmínkám. Zejména v západní části olešnického katastru najdeme kamenice - meze vyskládané postupně z kamení vybíraného z polí. Tím, že je většina katastru tvořena dlouhými pozemky, které často sahaly od hospodářství až na hranice se sousedním katastrem, vytvořila se typická struktura krajiny tzv. záhumenicové plužiny. Ta však do značné míry zmizela po nucené kolektivizaci zemědělství v druhé polovině dvacátého století. Ztratila se nejen část tvářnosti krajiny, ale i vztah místních k půdě, kterou sami neobhospodařují, a volné krajině, která není místem jejich každodenního pobývání.

Ovocné stromy jsou ve volné krajině památkou na dobu, která pominula. Přesto i dnes mnozí vlastníci věnují stromům péči a také vysazují nové.